Tavşanın Küçük Restoranı

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Küçük Restoranı

Ebru Mina TOMURCUK

Yeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, kırmızı çatılı küçük ahşap bir ev vardı. Tavşan Rosie onu küçük bir restorana dönüştürmüştü. Vişne kırmızısı bir önlük ve küçük beyaz bir aşçı şapkası takıyordu. Krem beyazı tüyleri yumuşacıktı ve kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu. 'Bugün açılış günü!' diye sevinçle bağırdı, cebine ahşap bir kaşık sokarak.

Rosie bütün sabah çalışmıştı. Kareli örtüler ve küçük kır çiçeği vazolarıyla küçük masalar kurdu. Mutfakta kocaman bir tencere havuç çorbası karıştırdı. Kokusu ağaçların arasından yayıldı. 'Herkes çorbamı çok sevecek,' dedi, pembe burnu mutlulukla seğirerek. Kabarık beyaz kuyruğu gururla kıpırdadı. İlk misafirlerinin gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

Kısa süre sonra bir sincap kapıdan baktı. 'Yeni restoran burası mı?' diye sordu. 'Evet!' dedi Rosie ve onu bir masaya götürdü. Bir kâse sıcak havuç çorbası getirdi. Sincap bir lokma aldı ve gülümsedi. 'Çok lezzetli!' dedi. Rosie'nin pembe yanakları parladı. Haber ormanda hızla yayıldı. Daha çok hayvan, Rosie'nin yemeklerini tatmak için merakla yapraklı patikalardan koştu.

Sonra bir fare ailesi geldi. Rosie onlara da havuç çorbası ikram etti. Nazikçe kemirdiler ama minik karınları daha küçük bir şey istiyordu. Derken bir geyik geldi. Kâseye baktı ve 'Bu çok güzel ama ben yaprak ve dal yerim,' dedi. Rosie kaşlarını çattı. 'Ama havuç çorbası benim en iyi yemeğim!' Anlamıyordu. Neden herkes onu kendi sevdiği kadar sevmiyordu?

Geyik aç karnına gitti. Rosie biraz üzüldü. Sonra bir kirpi paytak paytak içeri girdi. Rosie ona havuç çorbası verdi. Yemeye çalıştı ama minik patileri için fazla sıcak ve fazla suluydu. 'Özür dilerim,' diye mırıldandı, 'ama bu bana pek uygun değil.' Rosie'nin kulakları sarktı. Herkesi mutlu etmek istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Oturdu ve iç çekti.

Tam o sırada çok yaşlı bir kaplumbağa yavaşça kapıdan girdi. Yuvarlak pirinç gözlükler ve hardal sarısı örgü bir atkı takıyordu. Yosunlu kabuğunda kehribar rengi halkalar vardı. 'İyi günler,' dedi sakin ve yavaş bir sesle. 'Restoranını duydum.' Rosie ona havuç çorbası getirdi. Tattı ve nazikçe gülümsedi. 'Lezzetli,' dedi, 'ama her hayvan aynı yemeği yiyemez.'

Rosie başını yana eğdi. 'Ne demek istiyorsun?' diye sordu. Kaplumbağa gözlüklerini düzeltti. 'Her hayvanın farklı yiyeceklere ihtiyacı vardır,' diye açıkladı. 'Farelerin küçük tohumlara ve tahıllara ihtiyacı var. Geyiklerin taze yapraklara. Kirpiler meyve ve mantar sever.' Rosie'nin kahverengi gözleri kocaman açıldı. Bunu hiç düşünmemişti. 'Yani havuç çorbam sadece bazıları için mi iyi?' diye sordu. Kaplumbağa nazikçe başını salladı.

Rosie'nin bıyıkları sarktı. 'Ama burada herkesin mutlu olmasını istiyorum,' dedi. 'O zaman misafirlerini dinlemelisin,' dedi kaplumbağa. 'Onlara neyi sevdiklerini sor.' Rosie bunu düşündü. Çok iş gibi görünüyordu. Tam o sırada kızıl bir sincap içeri daldı, ucu açık renkli gür kuyruğu savrularak. Mavi bir boyun bağı takıyor ve içinde fındık olan küçük bir çanta taşıyordu.

'Ben Fındık,' dedi sincap yaramaz bir gülümsemeyle. 'Yardıma ihtiyacın olduğunu duydum.' Rosie sorununu anlattı. Fındık bıyıklarını kıpırdattı. 'Herkesin ne yediğini bilirim! Fındık, tohum, meyve ve yaprak toplayabilirim. Ve sana yeni bir menü hazırlamada yardım edebilirim.' Rosie'nin kulakları dikildi. 'Gerçekten mi? Bunu yapar mısın?' Fındık başını salladı. 'Elbette! Dostlar dostlara yardım eder.'

Böylece Rosie ve Fındık işe koyuldu. Fındık ağaçlara tırmandı ve meşe palamudu, fındık ve tatlı meyveler topladı. Taze yeşil yapraklar ve küçük tohumlar getirdi. Rosie doğradı, karıştırdı ve pişirdi. Kaplumbağa izledi ve öğütler verdi. 'Kirpinin meyvelerine biraz bal,' diye önerdi. 'Ve fareler için yumuşak mantarlar.' Rosie her yemeği meyve suyu kalemiyle büyük bir yaprağa yazdı.

Ertesi gün Rosie yeni menüyü kapıya astı. Şöyle yazıyordu: 'Her dost için lezzetli bir şey!' Fareler geri geldi ve bir tabak dolusu küçük tohum ve yumuşak tahıl buldu. Sevinçle ciyakladılar. Geyik taze yapraklar ve dallar kemirdi. Kirpi balla tatlandırılmış meyvelerin tadını çıkardı. Herkesin kendine tam uygun bir yemeği vardı.

Daha çok hayvan geldi. Bir porsuk çıtır böcekleri ve kökleri çok sevdi. Bir kuş tohumları ve meyveleri gagaladı. Bir tilki bir tabak mantarın tadını çıkardı. Rosie, ahşap kaşığı cebinde, her misafirin mutlu olduğundan emin olmak için masadan masaya koştu. 'Bu ormandaki en iyi restoran!' dedi sincap, yanakları dolu dolu. Rosie'nin pembe yanakları gururla parladı.

Günün sonunda Rosie kaplumbağa ve Fındık'la oturdu. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'İyiliğin her dostun gerçekte neye ihtiyacı olduğunu anlamak demek olduğunu öğrendim.' Kaplumbağa bilgece gülümsedi. 'Ve dinlemeyi öğrendin,' dedi. Fındık bir fındık kemirdi ve sırıttı. 'Ve şimdi herkes mutlu ve tok!' Rosie sıcacık küçük restoranına baktı ve içi ısındı.

O günden sonra Rosie'nin Küçük Restoranı ormanın en dost canlısı yeri oldu. Hayvanlar uzaklardan geldi. Rosie onları her zaman sıcak bir gülümsemeyle karşıladı ve 'Bugün ne istersin?' diye sordu. Ahşap kaşığını hep yanında tuttu ve kulaklarını açık tuttu. Kaplumbağa sık sık pencerenin yanında oturdu ve Fındık menüye yardım etti. Herkes kendini hoş karşılanmış hissetti.

Bir akşam, güneş batarken ve ateş böcekleri parıldarken, bütün hayvanlar bir ziyafet için toplandı. Paylaşmak için yemekler getirdiler: palamut çorbası, meyveli turta, taze salata ve ballı kekler. Rosie dostlarına baktı ve kahverengi gözlerinde sevinç gözyaşları hissetti. 'Bir restoran böyle olmalı,' dedi. 'Herkesin ait olduğu bir yer.' Ve hep birlikte sevinçle bağırdılar.

Ve böylece, yeşil ormanın kalbinde, Tavşan Rosie en iyi yemeklerin iyilik ve anlayışla yapıldığını öğrendi. Kırmızı çatılı ve kareli örtülü küçük restoranı, her hayvanın bir dost ve tok bir karın bulabildiği bir yer oldu. Ve eğer bir gün ormana giderseniz, sadece güzel yemek kokusunu ve mutlu sohbetleri takip edin. Rosie'yi orada, sizi karşılamaya hazır bulacaksınız.